

9. De lijn van het heil in Genesis

(als eerste aanvulling)

Inleiding

1. We zijn nu eigenlijk aan het eind gekomen van onze studie met betrekking tot de hoofdlijn van de Bijbel, die alles met de weg van de heilsgeschiedenis te maken heeft: die met betrekking tot het OT dus de voorbereidende weg tot Jezus Christus' daadwerkelijke verlossingswerk is en met betrekking tot het NT de uitwerking ervan naar de voltooiing.
2. We willen het heilshistorisch karakter van het OT voor wat betreft het Bijbelboek **Genesis *** nog wat uitwerken.

Hier zien we al belangrijke contouren zichtbaar worden.

1. Genesis is het eerste boek van de Bijbel en tegelijk het eerste van de vijf boeken van Mozes. Deze eerste vijf Bijbel-boeken worden wel de 'Pentateuch' (Grieks) genoemd: het vijfdelige (het woordje 'biblos', boek, moet er bij gedacht worden). In dit kader denken we ook aan het woord 'Thora' (Hebreeuws) wat je in het OT tegenkomt: wet, of beter: onderwijs. De Thora ziet in eerste instantie op de Pentateuch, of ook wel eens toegespitst op een gedeelte ervan, vergelijk [Joz. 8:31,32](#). En voor de duidelijkheid: het gaat daarbij niet slechts om regelgeving, maar om Gods instructie, Gods openbaring, van a tot z.

Ja, Gods instructie, Gods Thora, begint met de eerste vijf boeken van Mozes, maar is uitgedijld tot wat we nu kennen als 'de ganse (hele) Heilige Schrift bevattende al de Kanonieke Boeken van het Oude en Nieuwe Testament' (zie voorin in de Statenbijbel). Als bijvoorbeeld in [Psalm 1](#) sprake is van Gods 'wet', Gods Thora dus, dan gaat het niet alleen om de eerste vijf boeken van de Bijbel, maar om heel Gods openbaring van het eerste boek tot en met het laatste.

2. Terug naar het eerste boek van de Thora. Zoals de naam 'Genesis' (passende titel van het boek gegeven in de Griekse vertaling van het OT, de Septuaginta) aangeeft, gaat het eerste boek van Mozes, Genesis, over de wording, namelijk van de wereld. Het Bijbelboek vertelt ons over God als Schepper van al het bestaande, in het bijzonder van de mens.

Over de schepping van de mens dan lezen we in Genesis 1:

[Gen. 1:26](#):

- 'Laten **Wij** mensen maken': God is niet alleen Eén, ook Drié. De drie-enige God schept.
- '**Naar Ons beeld**': God schept mensen naar Zijn beeld in plaats van 'naar hun soort/aard', vs 21vv.. Dat wil zeggen: de mens is niet een bepaalde planten- of dier-soort ofzo, maar een apart schepsel dat op God lijkt!

N.B.: hij is niet God, maar is schepsel. Maar hij lijkt wel op God (vergelijk hij is niet God, maar is schepsel. Maar hij lijkt wel op God [Ps. 8](#))!

3. Hoe lijkt hij op God?
 - a. De mens heeft net als God: verstand, wil en gevoel (emoties) – beeld van God in ruimere zin.
 - b. Verder heeft mens net als God: kennis ([Kol. 3:10](#)), gerechtigheid en heiligheid ([Ef. 4:24](#)) – beeld van God in bijzondere zin.

c. Vervolgens is de mens net als God een sociaal wezen. God is niet alleen één Wezen, maar ook drie Personen, Die onderling gemeenschap oefenen. Dat zit ook in ons, de behoefte tot relatie, in de eerste plaats met God Zelf, dan ook met een ander mens. Vandaar in [Gen. 1:27](#): 'man(nelijk) en vrouw(elijk) schiep Hij hen'. Op de zesde dag schept God dus niet alleen een man (Adam), maar ook een vrouw (Eva). Over de wijze waarop God dit deed, wordt later, namelijk in Gen. 2, verteld!
Ook zien we hier de basis van het functioneren van de mens in een gemeente.

d. Doordat hij op God lijkt kan hij ook rentmeester zijn, [Gen. 1:28](#).

4. Wat een drama vond plaats toen de mens zondigde, toen is zijn beeld van God gebarsten. Oké, in zekere zin bleef hij het beeld van God houden, hij bleef mens met verstand en eigen wil en werd geen dier. Maar zijn bijzondere beeld van God viel in duigen.
Maar wat een **Evangelie**: God geeft Zijn Zoon, als Zoenoffer voor onze zonden. En door de wedergeboorte/herscheping komt het beeld van God weer tevoorschijn ([2Kor. 5:17](#)).

5. En dan is het tijd om te rusten: dag 7. Gods rust is: niet meer scheppen.

Deze rust gaat nog steeds door. Wel blijft God bezig met Zijn schepping, Hij houdt die in stand en regeert die (na de zondeval -> verlossing ervan uit macht van de zonde):

[Joh. 5:17](#).

6. Dus de 7e dag rust. Dit maakt God tot een instelling, een ritme voor de mens (en het dier trouwens): zes dagen werken, de zevende rust:

[Ex. 20:11](#).

7. De 7e dag bergt ook een belofte in zich. God rust op de zevende dag -> het werk is voltooid. Zo mag ook de mens, als beeldrager van God, voltooiing van zijn werk op aarde (cultuuropdracht) verwachten: de eeuwige sabbat(h) die aanstaande is.

8. Ja, helaas is de mens ongehoorzaam aan God. Maar God gaf Zijn Zoon; Die is wél gehoorzaam geweest en heeft tevens de straf voor de zonde van ons gedragen. Hij heeft de rust voor ons verworven en stond op de 1e dag van de week op. Vandaar dat we nu de 1e dag van de week als rustdag viëren. In verband dus met het volbrachte werk van de Heere Jezus Christus en Zijn opstanding op de eerste dag van de week.

II. 1. Waarom schept, en later herschept, God eigenlijk? We lezen

- in Op.4:11b: '(...) want U hebt alle dingen geschapen, en door Uw wil bestaan zij en zijn zij geschapen'.
- en in Lk 2:14: 'Eer zij aan God in de hoogste hemelen en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen'.
- verder in Op.4:11: 'U, bent het waard, Heere, te ontvangen de heerlijkheid, en de eer, en de kracht, want U hebt alle dingen geschapen, en door Uw wil bestaan zij en zijn zij geschapen.
- en in Rom.11:36: 'Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid tot in eeuwigheid. Amen'.

Met andere woorden: waarom heeft God dus de wereld geschapen?

- omdat Hij er plezier in had.
- en: omdat Hij in ons plezier had (vergelijk [Spr. 8:31](#) en [Lk. 2:14](#)).
- verder: met de bedoeling dat wij Hem, vanwege Zijn schepping, zouden eren.

2. In Gen.3 lezen we over de val van de mens in zonde en daardoor in dood (ten diepste scheiding van God).

Maar, wat een zegen, vanaf Gen.3:15 begint God ook Zijn 'Masterplan' van verlossing door Zijn Zoon Jezus Christus te ontvouwen; Gen.3:15 is de eerste belofte hieromtrent:

Gen.3:15 (St.V., HSV):

III. 1. Gen.3:15 uitgetypt:

'En Ik zal vijandschap teweegbrengen tussen u en de vrouw, en tussen uw nageslacht en haar Nageslacht; Dat zal u de kop vermorzelen, en u zult Het de hiel vermorzelen'.

We noemen dit de **moederbelofte**, dit is de moeder, de bron, van alle volgende heilsbeloften (beloften van redding).

Het Nageslacht (St.V. meer letterlijk: Zaad) van de vrouw is niemand anders dan Jezus Christus (vergelijk [Gal. 3:16](#)) en de belofte is dat Hij de satan (die in het paradijs gebruik maakt van de slang) aan het kruis zal verslaan ([Hbr. 2:14,15](#)) en Die hem definitief zal verslaan in de gebeurtenissen die naar de voleinding leiden.

2. Het Nageslacht van de vrouw Die Hem beslissend zal verslaan is dus de Heere Jezus Christus, maar eerder in de tijd, in het OT, zijn er gedeeltelijke overwinningen door personen die de Heere Jezus en Zijn overwinning **vooraf-schaduwen**. Deze personen zijn **typen van Jezus Christus** (zie hierover in [Studie 3](#) uit onze serie).

3. Voordat we een paar van deze 'typen' ter sprake brengen, nog dit:

Genesis traceert het begin van wat kan worden verwoord met: de **heilige linie**, dit is de heilige (= geheiligde) geslachtslijn die naar Jezus Christus leidt: vanaf Adam, via Seth, etc.; en dan Gods keus van Abraham en zijn nageslacht ([Gen. 12:3](#) en [22:18](#) [St.V, HSV],

[Mt. 1:1-17](#);

[Lk. 3:23-38](#)).

En nog dit, mooi in *ESV-Study Bible* opgemerkt, naar aanleiding van [Gen. 3:24](#):

Wanneer de Heere Jezus de weg tot/naar het eeuwige leven opent, wordt de blokkering van de weg tot het leven verwijderd.

De volgende verwijsteksten worden erbij genoemd:

[Joh. 14:6](#);

[Hbr. 10:19-22](#);

[Op. 22:2](#).

4. Oké, dan nu nog wat over de voorafschaduwingen, typen, van Christus:

Let op **Henochs** en **Noachs** levenswandel: die is met en voor God wat alles met een recht leven voor God te maken heeft, voortkomend uit het geloof in God en de beloofde komende Messias Jezus Christus, Gen.3:15.

Zie [Gen. 5:22](#); [6:8,9](#) en [7:1](#);

[Hbr. 11:5,7](#).

Deze levenswandel wijst voorruit naar de volkomen levenswandel met en voor God van de Heere Christus:

[Jes. 50:4b,5](#);

[Mt. 5:17](#) en [14:23](#);

[2Kor. 5:21](#)begin;

[Hbr. 7:26](#).

En dan: Henoch (evenals **Elia** trouwens) door God levend weggenomen en overgezet in het eeuwig leven ([Gen. 5:24](#); [Hbr. 11:5](#)), wijst voorruit naar de gelovigen die allen (met terugwerkende kracht ook Henoch zelf trouwens!) omwille van Jezus Christus eeuwig opstandings-leven van God ontvangen

([Rom. 8:11,19,23](#);

[1Thess. 4:16,17](#)).

5. De zondvloed beëindigde een hele wereld ([2Ptr. 2:5](#); [3:6](#)) -> voorafbeelding van het laatste oordeel dat de huidige hemelen en aarde beëindigt en een nieuwe wereld brengt ([Op. 21:1](#)). God redt hen fysiek die in de houten ark zijn gegaan, zó worden zij door God geestelijk gered die in Christus, de ware Ark, zijn gegaan ([Ef. 1:7,13](#)).
 6. Het verbond met Abraham (en de verbondsvernieuwingen) is een voorafschaduw van het Nieuwe verbond gefundeerd in Jezus Christus' offer aan het kruis ([Mt. 26:28](#); [Rom. 3:25,26](#); [1Kor. 11:25](#)).
 7. Gods belofte in [Gen. 12:7a](#) heeft een 'korte-afstands'-vervulling als Israël onder Jozua het land Kanaän inneemt ([Joz. 21:43](#); zie [1Kon. 4:21](#)).

Dieper heeft Abrahams Nageslacht alles met Christus te maken ([Gal. 3:16](#)), Wiens heerschappij de hele wereld omvat ([Mt. 28:18](#) en [Hbr. 2:14](#)). Het land Kanaän voorafbeeldt (geeft een voorafbeelding van) de eeuwige erfenis van de wereld in Christus ([Hbr. 4:1-11](#); en [11:10,13-16](#)).

In Christus zijn de gelovigen het nageslacht van Abraham ([Rom. 4:11,12](#); [Gal. 3:7,29](#)).
 8. Melchizedek, koning-priester, in [Gen. 14:18](#) voorafbeeldt Christus' priesterschap ([Hbr.7](#)).
 9. Jozef in zijn vernedering en verhoging voorafschaduw Christus, de uiteindelijke Verlosser in Zijn lijden en verheerlijking. Is direct verbonden met Jozef in zijn redding van zijn familie ([Gen. 45:5-8](#)) als type van Jezus in Zijn redding van de Zijnen; en Jozef in zijn verzorging ([45:9-11](#)) als type van Jezus als Heer in Zijn zorg en leiding.
 10. En zelfs (de veranderde) Juda, waaruit David en uiteindelijk de grote David (naar Zijn mens-zijn) zullen geboren worden, is in zijn borg stellen voor Benjamin (namelijk in zijn pleiten voor Benjamin en voorgestelde plaatsvervanging, [Gen. 44:18-34](#)) type van Christus.
- (De inhoud van punt III.-9 en -10 kwamen (ook) in [Studie 3](#) aan de orde).

*) Met betrekking tot de andere OT-Bijbelboeken verwijs ik hiervoor (summierder uitgewerkt) naar de (losse) bijlage *Overview Bijbelboeken van het Oude Testament*.

← 8. OT-voorschriften en toepassing nu

→ 10. Loflied op de heerlijkheid van Sion